

SFS 2000:1281

Utkom från trycket
den 15 december 2000

Tulllag;

utfärdad den 7 december 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Bestämmelser om tull som skall tas ut vid import från eller export till tredje land finns i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen² och i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen³.

Andra EG-rättsakter i fråga om tull eller tullkontroll anges i 4 och 7 kap. denna lag.

2 § Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till rättsakterna enligt 1 §.

Lagen innehåller även vissa bestämmelser om förfarandet avseende skatt på varor som förs in i landet från sådan del av EG:s tullområde som ligger utanför EG:s skatteområde. Genom dessa bestämmelser genomförs

1. delar av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁴, senast ändrat genom rådets direktiv 99/85/EG⁵, samt

2. delar av rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁶, senast ändrat genom rådets direktiv 96/99/EG⁷.

Ytterligare kompletterande bestämmelser till förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93 finns i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

¹ Prop. 1999/2000:126, bet. 2000/01:SkU3, rskr. 2000/01:71.

² EGT L 302, 19.10.1992, s. 1 (Celex 31992R2913).

³ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1 (Celex 31993R2454).

⁴ EGT L 145, 13.06.1977, s. 1 (Celex 31977L0388).

⁵ EGT L 277, 28.10.1999, s. 34 (Celex 31999L0085).

⁶ EGT L 76, 23.03.1992, s. 1 (Celex 31992L0012).

⁷ EGT L 8, 11.01.1997, s.12 (Celex 31996L0099).

3 § Vad som föreskrivs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som skall tas ut för varor vid import och som skall betalas till Tullverket, om inte annat uttryckligen anges.

4 § Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om icke-gemenskapsvaror tillämpas även i fråga om gemenskapsvaror, för vilka någon begär eller fått bidrag på grund av export eller på grund av annan åtgärd, som till följd av särskild föreskrift skall jämföras med export. Detsamma gäller varor, för vilka befrielse från eller återbäring av skatt begärs.

5 § I denna lag förstås med

tullagstiftning: EG:s tullbestämmelser samt svenska tullförfattningar,
det svenska tullområdet: svenskt territorium,

EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordningen (EEG) nr 2913/92,

EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

tredje land: område som inte omfattas av EG:s tullområde,

tullplats: plats där det finns tullkontor,

tullförrättning: sådan klarering av fartyg och luftfartyg i kommersiell trafik direkt med tredje land och av kommersiellt gods som verkställs av tulltjänsteman,

tullklarering: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som anmälts till en godkänd tullbehandling,

förtullning: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som deklarerats för övergång till fri omsättning,

fartyg: varje farkost som används eller kan användas till transport på vatten samt

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag den innebörd som anges i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

6 § Bestämmelser om rätt att anlita ombud vid kontakter med Tullverket finns i artikel 5 i förordningen (EEG) nr 2913/92.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om villkor och inskränkningar i fråga om användning av ombud.

7 § Tulldeklaration för en vara får avges genom någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos deklaranten eller, om tulldeklaration lämnas genom ombud, hos ombudet.

2 kap. Tulldatasystemet

1 § I artiklarna 4a och 4b i förordningen (EEG) nr 2454/93 finns bestämmelser om databehandling. Tullverket använder i verksamheten enligt tullagstiftningen ett system för automatisk databehandling (*tulldatasystemet*). Bestämmelser om register som ingår i systemet finns i tullregisterlagen (1990:137).

2 § Tulldeklaration får enligt artikel 61 i förordningen (EEG) nr 2913/92 upprättas med databehandlingsteknik. Närmare bestämmelser om tulldeklarationer som lämnas med hjälp av elektronisk databehandling finns i artiklarna 222–224 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Tullverket får ge tillstånd till att tulldeklarationer och andra handlingar och uppgifter som skall ges in till Tullverket lämnas genom ett elektroniskt dokument till tulldatasystemet eller på annat sätt med hjälp av automatisk databehandling.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om det tekniska förfarandet för uppgiftslämnandet och om förfarandet i övrigt.

3 § Ett tillstånd enligt 2 § andra stycket får förenas med särskilda villkor om det tekniska förfarandet för uppgiftslämnandet och om förfarandet i övrigt.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt en juridisk person att förmedla uppgifter i elektroniska dokument som avses i 2 § till och från tulldatasystemet.

Den som tar del av uppgifter i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han i verksamheten fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmänna verksamhet gäller bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

5 § Ett elektroniskt dokument anses ha kommit in till Tullverket när det har blivit tillgängligt för verket för överföring till sådan form att det kan läsas.

Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en juridisk person efter bemyndigande enligt 4 §, anses dokumentet dock ha kommit in till Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos förmedlaren.

6 § Om uppgifter har lämnats genom överföring av ett elektroniskt dokument till tulldatasystemet, skall Tullverket handlägga ärendet i sak först sedan tullklarering begärts under återopande av dokumentets tullidentifikationsnummer.

7 § Tullverkets beslut i ett ärende får meddelas genom ett elektroniskt dokument.

3 kap. Införsel av varor m.m.

1 § I förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om

- införsel av varor till EG:s tullområde (artiklarna 37–39),
- uppvisande av varor för tullen (artiklarna 40–42),
- summarisk deklaration och lossning av varor som uppvisats för tullen (artiklarna 43–47),

- skyldighet att hänföra varor som uppvisats för tullen till en godkänd tullbehandling (artiklarna 48 och 49) samt
- icke-gemenskapsvaror som befordrats enligt ett transiteringsförfarande (artiklarna 54 och 55).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

2 § Oljeprodukter som inte har status som gemenskapsvara får tillföras sådana märkämnena som avses i 2 kap. 8 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

3 § Den som till Sverige för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom EG:s tullområde, men utanför EG:s skatteområde, och den som från Sverige för ut eller låter föra ut en vara till ett sådant område skall anmäla detta till Tullverket.

En gemenskapsvara som förs in från ett område som avses i första stycket får förvaras i tillfälligt lager, hänförs till tullförfarandena upplägning i tulllager, aktiv förädling eller temporär import med fullständig befrielse från tull samt föras in i en frizon eller i ett frilager. En vara som skall föras ut till ett sådant område får hänförs till tullförfarandena export eller passiv förädling. Av artikel 311 i förordningen (EEG) nr 2454/93 framgår att vissa transporter av gemenskapsvaror skall ske enligt förfarandet för gemenskapstransitering.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anmälningsskyldighet och tillämpning av förfaranden för godkänd tullbehandling av varor som avses i första och andra styckena.

4 § Den som från en plats utanför det svenska tullområdet, men inom EG:s tullområde, till det svenska tullområdet för in eller låter föra in en icke-gemenskapsvara, som inte är underkastad ett tullförfarande, är skyldig att anmäla införseln till Tullverket vid gränspasseringen.

Tullverket tar därvid ut tull för varan och övervakar att handelspolitiska åtgärder vidtas och andra villkor för övergång till fri omsättning följs. Vad som sägs i 1 kap. 3 § gäller inte vid tillämpningen av denna paragraf.

För kontroll av anmälningsskyldigheten har Tullverket rätt att utföra de kontroller som framgår av lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

5 § Den som enligt artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, skall bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

Tillfälliga lager

6 § Bestämmelser om tillfälliga lager finns i artiklarna 50–53 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 185–187 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

7 § Om en icke-gemenskapsvara som förs in till det svenska tullområdet inte deklarerats till ett tullförfarande eller anmäls till någon annan godkänd tullbehandling, skall den som befordrat varan lägga upp den på tillfälligt lager. Detta gäller dock inte om varan redan är underkastad ett tullförfarande.

Befordras varan på ett fordon som kommer till det svenska tullområdet med fartyg, skall den som svarar för vägtransporten lägga upp varan på tillfälligt lager, om fordonets förare medföljer fartyget.

Om den som befordrat varan inte fullgör sin skyldighet enligt första eller andra stycket, läggs varan upp på tillfälligt lager genom Tullverkets försorg. Den som inte fullgjort skyldigheten skall ersätta Tullverket dess kostnader för varans uppläggning och förvaring. Tullverket får bestämma att varan inte får tas ut från lagret förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

8 § Tullverket får tillfälligt ta hand om en icke-gemenskapsvara, om det behövs för tullövervakningen. Varan får läggas upp på tillfälligt lager. I sådant fall gäller 7 § tredje stycket andra och tredje meningarna.

Innehavaren av ett tillfälligt lager är skyldig att ta emot icke-gemenskapsvaror, om det kan ske utan avsevärd olägenhet.

9 § Om en vara som förvaras på tillfälligt lager som innehas av Tullverket inte avhämtas inom rimlig tid, får den säljas. Om tull inte skall tas ut ur varan, gäller lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats. Vad som i den lagen sägs om förvaring enligt avtal skall gälla i fråga om förvaringen på Tullverkets lager.

10 § Tillfälliga lager står under Tullverkets övervakning och kontroll enligt bestämmelserna i 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på tillfälligt lager.

11 § Den som i verksamhet vid tillfälligt lager tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han i verksamheten fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

Resandes bagage

12 § I artiklarna 190–197 i förordningen (EEG) nr 2454/93 finns särskilda bestämmelser för resandes handbagage och incheckade bagage.

Beslut om att en flygplats skall utgöra internationell gemenskapsflygplats enligt artikel 190 b i förordningen meddelas av regeringen.

4 kap. Godkänd tullbehandling

1 § Bestämmelser om tulldeklarationer för varor som hänförs till ett tullförfarande finns i artiklarna 59–78 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 198–238 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en tulldeklaration när varor hänförs till ett tullförfarande eller i en anmälan till någon annan godkänd tullbehandling och om de platser där varor får deklarerats för övergång till fri omsättning eller anmälas till någon annan godkänd tullbehandling.

2 § Enligt artikel 76 i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt artiklarna 253–289 i förordningen (EEG) nr 2454/93 skall tullmyndigheterna tillåta följande förenklade förfaranden, nämligen ofullständiga deklarationer, förenklat deklarationsförfarande och lokalt klareringsförfarande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inlämnande av kompletterande tulldeklaration enligt artikel 76.2 i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt de övriga föreskrifter som behövs till komplettering av de bestämmelser som anges i första stycket.

Används ett förenklat förfarande, skall det tillämpas även på uttag av annan skatt än tull som skall tas ut för varor vid import.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar, med avvikelse från denna lag, närmare föreskrifter om hur varor skall hänföras till en godkänd tullbehandling i vissa fall, när varor importeras till eller exporteras från det svenska tullområdet på järnväg, med post eller med flyg.

4 § I fråga om varor som kommer in till det svenska tullområdet i postförsändelser skall postbefordringsföretag som regeringen bestämmer anses som deklarant och, i förekommande fall, gäldenär, om varorna inte deklarerats för övergång till fri omsättning eller hänförs till annan godkänd tullbehandling av någon annan.

Har försändelsen kommit adressaten till handa, skall dock denne anses som deklarant och, i förekommande fall, gäldenär vid tillämpning av regler om omprövning och bokföring i efterhand.

Övergång till fri omsättning

5 § I artikel 79 i förordningen (EEG) nr 2913/92 föreskrivs att övergång till fri omsättning skall ge icke-gemenskapsvaror tullstatus som gemenskapsvaror. Bestämmelser om övergång till fri omsättning finns i artiklarna 80–83 i samma förordning samt i artiklarna 254–267 och 290–308d i förordningen (EEG) nr 2454/93.

6 § Bestämmelser om tullfrihet för varor av försumbart värde finns i artiklarna 27 och 28 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse⁸.

⁸ EGT L 105, 23.04.1983, s. 1 (Celex 31983R0918).

Tull och annan skatt tas inte ut för en varuförsändelse när den tull och annan skatt som är föreskriven för försändelsen sammanlagt inte uppgår till 100 kronor. Detta gäller dock inte om försändelsen

1. innehåller spritdrycker, vin, starköl eller tobaksvaror, eller
2. utgör ett led i en postorderförsäljning i andra fall än då försändelsen består av utländska periodiska publikationer.

Transitering

7 § Bestämmelser om transitering finns i artiklarna 91–97 och 163–165 i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt artiklarna 309–462 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

Tullager

8 § Bestämmelser om tullager finns i artiklarna 98–113 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 503–548 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

9 § En vara som omhändertagits enligt 3 kap. 8 § får läggas upp på tullager. I sådant fall tillämpas 3 kap. 7 § tredje stycket andra och tredje meningarna.

Innehavaren av ett allmänt tullager är skyldig att ta emot icke-gemenskapsvaror, om det kan ske utan avsevärd olägenhet.

10 § Om en vara som förvaras på tullager som innehas av Tullverket inte avhämtas inom rimlig tid, får den säljas. Om tull inte skall tas ut ur varan, gäller lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats. Vad som i den lagen sägs om förvaring enligt avtal skall gälla i fråga om förvaring på Tullverkets lager.

11 § Tullager står under Tullverkets övervakning och kontroll enligt bestämmelserna i 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på tullager.

Export m.m.

12 § Bestämmelser om export av varor från EG:s tullområde finns i artiklarna 161 och 162 i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 279–289 och 788–798 i förordningen (EEG) nr 2454/93. Bestämmelser om återexport finns i artikel 182 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artikel 841 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

Frizoner och frilager

13 § Bestämmelser om frizoner och frilager finns i artiklarna 166–181 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 799–840 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

14 § Tillstånd att inrätta frizon eller frilager meddelas av regeringen.

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om varor, inklusive transportmedel, som förs till eller från en frizon eller ett frilager.

16 § Bestämmelser om bedrivande av industriell eller kommersiell verksamhet och serviceverksamhet i en frizon eller ett frilager finns i artikel 172 i förordningen (EEG) nr 2913/92.

17 § Frizoner och frilager står under Tullverkets övervakning och kontroll enligt bestämmelserna i 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på sådana platser.

Tystnadsplikt

18 § Den som i verksamhet vid tullager, frizon eller frilager tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han i verksamheten fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

Förstöring eller överlåtelse till staten av varor m.m.

19 § I artikel 56 i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om förstöring av varor som har visats upp för tullen. Vid tillämpning av de bestämmelserna får varorna förstöras, om de inte kan säljas och

1. det finns en risk för att varorna förstörs eller minskar väsentligt i värde, eller

2. kostnaden för förvaringen av varorna är orimligt hög.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

20 § Innan en vara förstörs enligt 19 § skall om möjligt bestämmelserna om särskild underrättelse i 5 kap. 27 § andra stycket tillämpas.

21 § Ytterligare bestämmelser om förstöring av varor finns i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

22 § Tullverket kan medge att en icke-gemenskapsvara överläts till staten, om överlåtelsen inte medför olägenhet eller kostnader för Tullverket.

Tull skall inte tas ut för en vara som överläts till staten enligt första stycket. Att varan skall anses ha blivit upplagd på tullager framgår av artikel 867a i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Andra tullförfaranden

23 § Bestämmelser om tullförfarandena aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll, temporär import och passiv förädling finns i lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.

5 kap. Tulltaxering och betalning av tull m.m.

Tulltaxering

1 § Bestämmelser om uppkomst av tullskuld finns i artiklarna 201–216 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 859–867a i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Med ledning av tulldeklaration eller motsvarande uppgifter fastställer Tullverket tull som skall betalas vid import från eller export till tredje land (*tulltaxering*).

Tulltaxering får ske genom automatisk databehandling.

2 § En deklaratant eller gäldenär som finner att en uppgift som lämnats i en tulldeklaration är oriktig eller ofullständig, skall utan dröjsmål anmäla detta till Tullverket och rätta uppgiften, om förhållandet föranlett eller kan föranleda att tull undandras eller att en vara införs eller utförs i strid mot förbud eller villkor.

3 § Tullverket skall ompröva beslutet i en fråga som kan ha betydelse för tulltaxeringen, om deklaratanten eller gäldenären begär det eller om det finns andra skäl.

Bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull gäller även tulltaxeringsbeslut i övrigt och beslut enligt 11 § andra stycket samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift. Att omprövning av sådana beslut skall ske om de överklagats framgår av 9 kap. 4 och 6 §§.

4 § Om en fråga som avses i 3 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får Tullverket inte ompröva frågan.

5 § Tulltaxering och sådan omprövning som innefattar bokföring i efterhand får göras även efter utgången av annars föreskriven tid, om gäldenären samtyckt till att sådan tulltaxering sker.

Om gäldenären har åtalats för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, får tulltaxering och omprövning enligt första stycket göras även efter utgången av annars föreskriven tid för den vara som åtalet avser. Beslut om det får dock inte meddelas senare än under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Om gäldenären har avlidit, får beslutet inte meddelas senare

än sex månader efter dödsfallet. Ogillas åtalet, skall Tullverket undanröja beslutet, om domen vinner laga kraft.

Andra stycket skall tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person åtalas för brott enligt lagen om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

6 § Om tull inte kan beräknas tillförlitligt vid tulltaxering eller omprövning, fastställer Tullverket vad som skall betalas efter skälig grund (*sköns-tulltaxering*).

Uppbörd av tull

7 § Bestämmelser om uppbörd av tull finns i artiklarna 217–232 i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 868–876a i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Tull skall betalas till Tullverket inom tio dagar från den dag då gäldenären underrättas om kravet, om inte betalningsansstånd beviljats.

8 § Tullverket får bevilja betalningsansstånd för den som bedriver importverksamhet eller någon annan som importerar varor i större omfattning. Den som beviljats sådant betalningsansstånd benämns kredithavare. Kredithavare betalar tull enligt tullräkning. Motsvarande gäller den som bedriver exportverksamhet eller någon annan som exporterar varor i större omfattning.

Tullräkning får utställas även på den som lämnat tulldeklaration som direkt ombud för gäldenär, om ombudet gentemot Tullverket åtagit sig att fullgöra gäldenärens betalningsskyldighet, samt på den som lämnat tulldeklaration som indirekt ombud.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om utfärdande av tullräkning och tidsfrister för betalning av tull.

Om ett ombud har tagit emot medel av gäldenärer för betalning av tullräkningar, skall ombudet hålla dessa medel skilda från andra tillgångar.

9 § Bestämmelser om säkerhet för att täcka tullskuld finns i artiklarna 189–200, 225 och 229 i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 857 och 858 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Om det behövs för att säkerställa uppbörden får Tullverket i ett enskilt fall besluta att säkerhet skall ställas för annan skatt än tull som skall betalas till Tullverket.

Om säkerhet inte ställts, utgör varan säkerhet för tullen och skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de närmare föreskrifter som behövs i övrigt till komplettering av reglerna om uppbörd i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och (EEG) nr 2454/93.

11 § Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export.

Den som lämnar anmälan eller borde lämna anmälan enligt 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Skatt enligt denna paragraf skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

12 § Om en icke-gemenskapsvara eller dess värde förverkas, skall annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага skall upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

Betald tull skall beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

Återbetalning och eftergift

13 § Bestämmelser om återbetalning och eftergift av tull finns i artiklarna 235–242 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 877–912 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen skall betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som skall betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om det finns synnerliga skäl, får Tullverket medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de närmare föreskrifter som behövs i övrigt till komplettering av bestämmelserna om återbetalning och eftergift av tull i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

Ränta

14 § Bestämmelserna om kompensationsränta i artikel 214.3 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 589, 590 och 709 i förordningen (EEG) nr 2454/93 samt bestämmelserna om kreditränta i artikel 229 i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på andra skatter än tull som skall tas ut för varor vid import.

15 § Ränta tas ut på andra skatter än tull som skall betalas

1. på grund av bokföring i efterhand enligt artikel 220 i förordningen (EEG) nr 2913/92,

2. enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, eller

3. i fall som avses i artiklarna 202–204 i förordningen (EEG) nr 2913/92, när andra skatter än tull undandragits genom förfarandet.

Om utfärdande av tullräkning fördröjs till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte lämnat kompletterande tulldeklaration inom föreskriven tid, tas ränta ut på andra skatter än tull som skall tas ut för varor vid import.

16 § Bestämmelserna om dröjsmålsränta och befrielse från dröjsmålsränta i artikel 232 i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på annan skatt än tull som skall tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan skall beräknas på det sätt som anges i 19 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483).

Dröjsmålsräntan är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsränta dock endast tas ut med motsvarande belopp.

17 § Ränta enligt 14 eller 15 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

18 § Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 14–16 §§.

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull enligt 14 och 15 §§, om det finns synnerliga skäl.

20 § Ränta som avses i 15 § första stycket 1 eller 2 skall beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet skall betalas. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalt belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 15 § första stycket 3 skall beräknas från utgången av den månad då varan infördes eller det olovliga förfarandet ägde rum till och med den månad då beloppet skall betalas.

Ränta enligt 15 § andra stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

Räntesatser för ränta enligt 15 § första stycket 2 skall vara de räntesatser som anges i 19 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483).

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 1 och 3 och andra stycket skall vara den som anges i 19 kap. 7 § tredje stycket andra meningen skattebetalningslagen.

21 § På belopp som återbetalas i fall som anges i 13 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 14–16 §§ som återbetalas. Röntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

Räntesatsen skall vara den som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483).

22 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 14 eller 15 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, skall ny beräkning av röntan göras. För mycket betald ränta skall betalas tillbaka.

Ränta utgår inte på räntebelopp enligt 14 eller 15 § som skall betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 21 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, skall den som tillgodoräknats räntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull skall då tillämpas.

Indrivning m.m.

23 § En fordran på tull som inte har betalats i rätt tid skall lämnas för indrivning.

Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utskönningsbalken ske. Om säkerhet har ställts eller om varan utgör säkerhet, får Tullverket ta ut beloppet ur säkerheten.

24 § I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt gäller 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 § skattebetalningslagen (1997:483).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 23 §.

25 § De föreskrifter om ränta, dröjsmålsränta, indrivning, avräkning och preskription som gäller i fråga om fordringar mot en gäldenär gäller även när motsvarande fordringar tagits upp i tullräkning som utställts på ombud enligt 8 § andra stycket.

Tullauktion m.m.

26 § Om en vara skall säljas av Tullverket enligt artikel 53.1 eller 75 i förordningen (EEG) nr 2913/92 eller artikel 250 i förordningen (EEG) nr 2454/93, får varan säljas genom Tullverkets försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om Tullverket finner det vara lämpligare. Detsamma gäller om Tullverket enligt 23 § skall ta ut ett belopp ur en vara som utgör säkerhet.

Vid försäljning av varor som är föremål för införselförbud eller införselvillkor tillämpas 4 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m.

Bestämmelser om förstöring av varor som visats upp för tullen finns i 4 kap. 19 §.

27 § En tullauktion skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på annat sätt, skall Tullverket i god tid skicka särskild underrättelse, om adressen är känd, till gäldenären eller

den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd samt till annan som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan.

28 § Medel från försäljning enligt 26 § skall användas till att täcka i första hand Tullverkets kostnader för förvaring och försäljning av varan, i andra hand tull för varan och i tredje hand annan skatt och ränta för varan.

Uppkommer överskott, skall beloppet betalas ut till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd eller, om någon annan visar att han var ägare till varan, denne. Om någon visar sig ha haft särskild rätt till varan, skall dock häremot svarande del av överskottet betalas ut till denne.

Om beloppet eller del därav inte har kunnat betalas ut till någon enligt andra stycket inom ett år från dagen för försäljningen, tillfaller det staten.

6 kap. Övervaknings- och kontrollverksamhet

1 § Beslut om kontrollåtgärd enligt tullagstiftningen får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för enskilda.

2 § För att genomföra åtgärd som avses i 3 kap. 8 § och 6–11 §§ i detta kapitel får tulltjänsteman använda våld eller tvång, i den mån andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt. Våld mot person får dock brukas endast om tulltjänstemannen möter motstånd och i den mån det med hänsyn till åtgärdens ändamål är försvarligt.

3 § Av artiklarna 37, 59.2, 82 och 183 i förordningen (EEG) nr 2913/92 framgår i vilken utsträckning varor är underkastade Tullverkets övervakning (*står under tullövervakning*).

4 § Transportmedel står under tullövervakning, om det

1. ombord på transportmedlet finns varor som står under tullövervakning,
2. kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, till dess att anmälan om transportmedlet enligt 5 § har behandlats av Tullverket, eller
3. skall avgå från det svenska tullområdet direkt till tredje land utan att medföra varor, sedan anmälan gjorts om detta.

Transportmedel som ankommit till det svenska tullområdet och tagits ut för kontroll enligt 10 § står under tullövervakning till dess att undersökningen avslutats.

Transportmedel som står under tullövervakning får inte föras till eller avgå från någon annan plats än tullplats om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver annat.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. skyldighet för förare av eller befälhavare på transportmedel att göra anmälan om transportmedlets ankomst från eller avgång till annat land och att lämna uppgifter om transportmedlet och de varor, utom resandes bagage, som medförs på det,

2. skyldighet för förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning att på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till eller avgå från en tullplats och lämna uppgift om transportmedlet och dess last samt

3. skyldighet för anställda eller andra som utför arbete på transportmedel och resande att vid ankomst till eller avresa från det svenska tullområdet anmäla och lämna uppgifter om de varor de medför.

Vad som sägs i första stycket 2 gäller inte i fråga om järnvägståg.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka slag av transportmedel och varor som får föras till eller från viss tullplats.

6 § Tullverket får preja fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Om ett fartyg under resa mellan orter inom EG:s tullområde lämnar detta område och då avviker från sin rätta kurs utan att nöd eller annat tvingande skäl föreligger, får Tullverket, om befälhavaren inte följer en anmaning att återvända till EG:s tullområde, inbringa fartyget till en plats inom det svenska tullområdet. Om anmaning inte kan ges eller om det finns särskild anledning att anta att en anmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra ett inbringande av fartyget, får det inbringas utan föregående anmaning.

Inbringande enligt andra stycket får inte användas mot ett utländskt fartyg eller inom en annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten.

7 § Förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning är skyldig att stanna på anmaning av tulltjänsteman.

Även annan person än den som nämns i första stycket är skyldig att stanna på tulltjänstemans anmaning. Sådan anmaning får dock ges endast om det finns anledning att anta att han är anmälningsskyldig enligt tullagstiftningen.

8 § I artiklarna 38 och 183 i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om att varor som förs in till eller ut från gemenskapens tullområde skall befordras via den rutt som tullmyndigheterna närmare angivit.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om skyldighet för förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning att under färd medföra sådan passhandling som verket utfärdat för transportmedlet och varor som medförs på detta.

Tullverket får förbjuda förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning

1. att göra annat uppehåll under resa inom det svenska tullområdet än som föranleds av en myndighets åtgärd samt

2. att utan Tullverkets medgivande ankomma eller avgå med transportmedlet.

Tullverket får även meddela förbud mot att beträda, lämna, lossa eller lasta transportmedlet. Förbud att beträda eller lämna transportmedel gäller dock inte den som i utövning av allmän tjänst behöver få tillträde till transportmedlet.

9 § Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får Tullverket tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel. Detta gäller även annat område i omedelbar närhet av transportmedel, liksom infarter till och utfarter från tillfälliga lager, frizoner och flygplatser.

10 § I artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns en bestämmelse som ålägger enskild skyldighet att förse tullmyndigheterna med nödvändiga dokument och upplysningar och ge dem all nödvändig hjälp. I artikel 46 i samma förordning finns bestämmelser om kontroll av varor och de transportmedel som befordrar dem i anslutning till att varorna visas upp för tullmyndigheten. I artikel 68 i samma förordning och i artiklarna 239–247 i förordningen (EEG) nr 2454/93 finns bestämmelser om tullmyndigheternas rätt att för kontroll av riktigheten av de deklARATIONER som de har mottagit granska handlingar och undersöka varor.

För kontroll av att deklARATIONER- och uppgiftsskyldighet enligt denna lag eller tullagstiftningen i övrigt har fullgjorts riktigt och fullständigt får Tullverket även undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,

2. områden för tillfälliga lager, tullager, frizoner och frilager samt områden på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras och även lokaler inom sådana områden samt

3. bagage, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av resande vid inresa till eller utresa från EG:s tullområde eller av person som anmanats att stanna enligt 7 §.

Bestämmelser om kroppsvisitation och kroppsbesiktning finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

11 § För sådan kontroll som avses i 10 § får en tulltjänsteman undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser. En sådan försändelse får öppnas, om den finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret och det finns anledning att anta att den innehåller en vara för vilken deklARATIONER- eller uppgiftsskyldigheten inte fullgjorts. Beträffande brev och andra försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får beslut om öppnande av försändelsen fattas endast av chefen för en tullregion eller, efter dennes beslut, av någon annan tjänsteman vid tullregionen. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande skall detta omedelbart tillslutas och vidarebefordras till mottagaren.

12 § En postförsändelse som öppnats med stöd av 11 § får inte undersökas närmare än vad som behövs med hänsyn till ändamålet med undersökningen.

Protokoll skall föras över undersökningen. Av protokollet skall ändamålet med undersökningen framgå liksom vad som har kommit fram vid denna.

Adressaten och, om det är möjligt, avsändaren skall så snart som möjligt underrättas om att försändelsen öppnats, om inte särskilda skäl talar emot det.

13 § Chefen för en tullregion får besluta att en postförsändelse som väntas till visst postkontor och som kommer från tredje land skall hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till postkontoret, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling och

2. det är nödvändigt för att beslag skall kunna ske.

Beslut om kvarhållande skall meddelas att gälla viss angiven, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men skall snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket överlämna en försändelse som hållits kvar enligt första stycket.

14 § Tullverket får anbringa lås, förseglingar och igenkänningsmärken på transportmedel, containrar och andra varor som står under tullövervakning. Tullverket får också tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar, som avser ett sådant transportmedel, om det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

15 § Vid kontroll enligt 10 § skall den vars uppgifter skall kontrolleras eller för vars räkning varan importeras eller exporteras ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan, transportmedlet eller bagaget. Han skall också lämna tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser. På en tulltjänstemans begäran skall föraren av eller befälhavaren på transportmedel som skall undersökas om möjligt själv närvara vid undersökningen.

Tullverket får besluta att den som inte uppfyller skyldigheten enligt artikel 69 i förordningen (EEG) nr 2913/92 att svara för den transport och hantering som är nödvändig för undersökning och provtagning av varor, skall ersätta staten dess kostnad för sådan transport och hantering. Vad som sägs i 5 kap. 23 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning. Tullverket får medge befrielse helt eller delvis från ersättningskyldigheten.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om skyldighet för den som deklarerar en vara till ett tullförfarande eller anmäler en vara till annan godkänd tullbehandling att lämna uppgift om sitt organisationsnummer eller personnummer, om det behövs för kontrollverksamheten eller för uppgiftsskyldigheten enligt 11 kap. 6 §.

17 § Förare av eller befälhavare på transportmedel skall under tid då han har ansvar för varor som står under tullövervakning se till att ingen skadar eller tar bort förseglingar eller annars olovligt öppnar vad som tillslutits enligt 14 §. Detta gäller även i fråga om tullförseglingar som enligt tullagstiftningen godkänts av Tullverket eller utländsk tullmyndighet samt i fråga om utländska tullförseglingar i övrigt som enligt särskilda föreskrifter skall jämföras med Tullverkets förseglingar.

18 § Om det finns anledning att anta att en uppgift som lämnats enligt tullagstiftningen inte är riktig, får Tullverket anlita särskild sakkunnig för att få fram den upplysning som behövs. Om uppgiften visas vara oriktig, är den

som lämnat uppgiften skyldig att stå för kostnaden för den sakkunnige. Sådan skyldighet finns dock inte, om den oriktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna med mer än tio procent.

Tullverket får anlita särskild sakkunnig även när en uppmaning att lämna uppgift eller en handling rörande en vara inte har följts. Den som rätteligen skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen skall stå för kostnaden, om verket inte beslutar annat.

Om Tullverket haft kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan skall stå för, skall denne enligt beslut av verket ersätta staten dess kostnad. Vad som sägs i 5 kap. 23 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning.

19 § Den som på grund av nöd eller av annat tvingande skäl avviker från vad som föreskrivs om tullövervakning i tullagstiftningen, skall snarast anmäla detta för närmaste tullkontor eller tulltjänsteman.

Om ett transportmedel som står under tullövervakning eller medför varor som står under tullövervakning förolyckas, skall den som innehar någon handling som avser transportmedlet eller lasten snarast lämna handlingen till närmaste tullkontor eller tulltjänsteman.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om att anmälan enligt första stycket får göras och handling enligt andra stycket lämnas till en annan myndighet.

20 § Polismyndighet och Kustbevakningen skall medverka i övervaknings- och kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 1 § gäller även vid sådan medverkan. Vidare gäller vad som sägs i 2, 6–10, 14 och 15 §§ om Tullverket och tulltjänsteman också polismyndigheterna och Kustbevakningen samt polismän och Kustbevakningstjänstemän som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om medverkan som avses i första stycket.

21 § Ett befodringsföretag är skyldigt att göra anmälan till Tullverket, om det i företagets verksamhet uppkommer misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling samt att på begäran av Tullverket överlämna sådan försändelse till verket. Befodringsföretaget är skyldigt att även i övrigt medverka i kontrollverksamhet enligt denna lag i fråga om varor som befordras med post, på järnväg eller med luftfartyg. För det medverkande företaget gäller inte 2, 6–10 och 15 §§.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om medverkan som avses i första stycket.

22 § Transportföretag som befordrar passagerare från tredje land skall utan kostnad för staten ställa de lokaler och anordningar till Tullverkets förfogande som enligt vad verket bedömer behövs för undersökning och tullklarerings- och fordon som resande för med sig, för förhör, kroppsvisitation och kroppsbesiktning av resande samt för tullpersonal under uppehåll i tjänstgöringen.

23 § Transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige skall på begäran av Tullverket skyndsamt lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter som företaget har tillgång till. I fråga om passagerare gäller uppgiftsskyldigheten endast uppgifter som avser namn, resrutt, bagage och medpassagerare samt sättet för betalning och bokning.

Tullverket får begära uppgifter enligt första stycket endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

24 § Transportföretag får lämna uppgifter enligt 23 § på så sätt att de görs läsbara för Tullverket genom terminalåtkomst.

Tullverket får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för kontroll av aktuella transporter. Tullverket får inte ändra eller på annat sätt bearbeta eller lagra uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt.

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst skall omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning och lagföring av brott.

25 § Tullverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen eller för vars räkning en vara importerats eller exporterats, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt. Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

26 § Den som bedriver verksamhet av sådan art att uppgift av betydelse för kontrollen av annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten får föreläggas av Tullverket att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över kopia av handling rörande rättshandling mellan den som föreläggs och den andra personen.

27 § Om ett föreläggande enligt 25 eller 26 § avser uppgifter i räkenskaper som förs med hjälp av automatisk databehandling, skall dessa efter Tullverkets bestämmande tillhandahållas i utskrift eller på medium för automatisk databehandling.

Revision

28 § Tullverket får för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen fullgjorts riktigt och fullständigt besluta om revision hos den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig samt hos den som bedriver verksamhet av sådan art att uppgift av betydelse för kontrollen av en annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten.

29 § Ett beslut om revision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 34 §.

Görs revisionen för granskning av någon annan än den som revideras, får Tullverket, om det finns särskilda skäl, utesluta uppgift om vem eller vilken rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om revision skall Tullverket utse en eller flera tjänstemän att verkställa revisionen (*revisor*).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Om det är av betydelse för kontrollen att göra inventering eller liknande fysisk kontroll, får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs, om kontrollen annars kan mista sin betydelse.

30 § En revision skall bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten.

Revisionen får verkställas hos den reviderade, om han medger det. Revisionen skall ske hos den reviderade, om han begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet. Om revisionen inte verkställs hos den reviderade, skall handlingarna på begäran överlämnas till revisorn mot kvitto.

För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 10 kap. 4 § och om andra tvångsåtgärder i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

31 § Vid revision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas, om de inte skall undantas enligt 34 §.

Vid revision får revisorn även ta prov på varor och granska varulager.

32 § Bestämmelser om den reviderades skyldighet att tillhandagå revisorn finns i artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92.

Den reviderade skall för sådan åtgärd som avses i 31 § om möjligt ställa en ändamålsenlig arbetsplats till förfogande.

Revisorn skall på begäran ges tillfälle att själv använda ett tekniskt hjälpmedel för att ta del av upptagning som kan uppfattas endast med sådana hjälpmedel, om inte den reviderade i stället tillhandahåller en kopia av upptagningen och denna utan svårighet kan granskas med ett annat tillgängligt tekniskt hjälpmedel. Revisorn får kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning enligt tredje stycket får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose ändamålet med revisionen. Granskningen får, om den reviderade medger det, göras via telenätet.

33 § En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas, skall Tullverket överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Tullverket skall underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Tullverket skall snarast lämna den reviderade meddelande om resultatet av revisionen i de delar som rör honom.

34 § På den enskildes begäran skall följande handlingar undantas från föreläggande eller revision:

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken samt

2. annan handling med ett betydande skyddsintresse, om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset överväger dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas även i fråga om föreläggande enligt 25 eller 26 § att lämna uppgifter.

35 § En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling skall ges in till länsrätten tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Begär den reviderade att en handling skall undantas från revision, skall handlingen, om Tullverket anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till länsrätten.

Länsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen.

36 § I fråga om upptagning som avses i 25 § bestämmer länsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Länsrätten får i fråga om upptagning som avses i första stycket besluta om sådana begränsningar i Tullverkets rätt att självt använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgift, som skall undantas från granskning, inte skall bli tillgänglig för verket.

37 § Om den enskilde begär det, skall länsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller uppgift inte omfattas av kontrollen, handläggs frågan om undantagande på det sätt som anges i 35 och 36 §§ samt i första stycket.

38 § Om en handling eller del av handling undantagits från kontroll, får dess innehåll inte återges eller åberopas vid redogörelse för granskning eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av länsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart, om inte annat anges i beslutet.

Kontroller och inspektioner av EG:s institutioner

39 § Bestämmelser om kommissionens kontroller och inspektioner finns i rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁹ och (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskaper-

⁹ EGT L 312, 23.12.1995, s.1 (Celex 31995R2988).

nas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter¹⁰. Kontrollbestämmelser finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/99 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)¹¹.

7 kap. Tullkontroll beträffande intrång i viss immateriell äganderätt

1 § Bestämmelser om tullkontroll beträffande intrång i viss immateriell äganderätt finns i rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om fastställande av vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt¹² samt i kommissionens förordning (EG) nr 1367/95 av den 16 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3295/94 om vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt¹³.

2 § Tullverket utser den enhet inom verket som är behörig att ta emot och behandla ansökningar enligt artikel 3 i förordningen (EG) nr 3295/94. Enheten skall, om det behövs, samråda med andra myndigheter.

3 § Varor vars frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket skall förvaras på betryggande sätt. Förvaringen skall ske på sökandens bekostnad. När det finns ett lagakraftvunnet beslut om förstöring av eller annan åtgärd med varorna, har sökanden rätt till ersättning för dessa kostnader från den eller dem som beslutet gått emot. Kan kravet riktas mot fler än en person, har dessa ett solidariskt ansvar.

4 § I artiklarna 6.1 och 8.3 i förordningen (EG) nr 3295/94 finns bestämmelser om tullmyndighets skyldighet att lämna uppgifter till rättighetsinnehavaren.

5 § Rättighetsinnehavaren ansvarar för skada på varuprov som uppkommer vid sådan inspektion av varor som får göras enligt artikel 6.1 i förordningen (EG) nr 3295/94.

6 § Fråga om ett rättighetsintrång har skett och hur det skall förfaras med varorna i sådant fall prövas av domstol enligt varumärkeslagen (1960:644), lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, patentlagen (1967:837) samt mönsterskyddslagen (1970:485).

Domstolen får meddela interimistiskt beslut om att uppskjuten frigörelse eller kvarhållande av varor skall upphöra.

Tullverket skall verkställa lagakraftvunna domar och beslut från domstolen om frigörande, ändring eller förstöring av varor vars frigörande uppskjutits eller som kvarhålls av Tullverket.

¹⁰ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2 (Celex 31996R2185).

¹¹ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1 (Celex 31999R1073).

¹² EGT L 341, 30.12.1994, s. 8 (Celex 31994R3295).

¹³ EGT L 133, 17.6.1995, s. 2 (Celex 31995R1367).

7 § Om domstolens dom eller beslut enligt 6 § innebär att varorna skall ändras, skall ändringen bekostas av den som har rätten till varorna.

Svaranden ansvarar för Tullverkets kostnader för förstöring av varor. Om ersättning inte kan utsökas hos svaranden, ansvarar sökanden emot staten för kostnaderna.

8 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgift enligt artikel 3.4 i förordningen (EG) nr 3295/94.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ställande av säkerhet för kostnad för förvaring enligt 3 § och för värde av varuprov som lämnas ut för inspektion enligt artikel 6.1 i förordningen (EG) nr 3295/94.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. de tidsperioder som avses i artikel 3.5 i förordningen (EG) nr 3295/94,
2. förlängning av tidsfrist enligt artikel 7.1 andra stycket i förordningen (EG) nr 3295/94,
3. förvaring av varor enligt 3 § samt
4. verkställighet av domar och beslut enligt 6 § tredje stycket.

8 kap. Tulltillägg och förseningsavgift

1 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 §.

Tulltillägg

2 § Har den som är gäldenär och som är skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration i en deklaration eller ett annat dokument, som under förfarandet lämnats till ledning för fastställande av tull, lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall han påföras en särskild avgift (tulltillägg). Tulltillägget är tjugo procent av den tull som inte skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits. Detsamma gäller, om gäldenären skriftligen har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxeringsbeslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull.

Avgiftsberäkning enligt första stycket sker efter tio procent dels när den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som bifogats deklarationen, dels när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Om avvikelse från deklaration har skett vid skönstulltaxering, skall gäldenären påföras tulltillägg. Tulltillägget är tjugo procent av den tull som vid taxeringen påförs gäldenären utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del taxeringen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären påförs dock tulltillägg enligt första stycket.

3 § Tulltillägg skall påföras om tull skall tas ut på grund av

1. olaglig införsel,
2. olagligt undandragande av varor från tullövervakning eller

3. förfogande i övrigt över en icke-gemenskapsvara, i strid mot föreskriven inskränkning i förfoganderätten.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för fastställande av tull.

4 § Tulltillägget enligt 3 § är tjugo procent av den tull som påförs. Även den som förfogat över en förtullad vara i strid mot föreskriven förutsättning för befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull skall påföras tulltillägg. Tulltillägget är då tjugo procent av den tullförmån som gäldenären går miste om.

5 § Vid tillämpning av 2 § ansvarar gäldenären för handlingar och underlåtenhet av hans ombud. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en gäldenär som är juridisk person skall anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären.

6 § Tulltillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller fel-skrivning, som uppenbart framgår av tulldeklaration eller annat dokument som lämnats till ledning för tulltaxeringen.

Tulltillägg påförs inte heller i den mån avvikelser avser bedömning av ett yrkande, såsom fråga om yrkad förmånsbehandling, anspråk på tullbefrielse eller tullnedsättning eller fråga om skäligheten av en uppskattningsvärdering, och avvikelserna inte gäller uppgift i sak.

Om en gäldenär frivilligt har rättat en oriktig uppgift eller anmält förhållande som avses i 3 §, påförs inte tulltillägg.

7 § Tulltillägg under femtio kronor påförs inte.
Tulltillägg tillfaller staten.

8 § Om betalningsskyldighet för tull inte längre kan åläggas, får Tullverket inte påföra tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

9 § Om den som deklarerat en vara för övergång till fri omsättning med tillämpning av förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande inte har kommit in med kompletterande tulldeklaration vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) påföras honom.

Förseningsavgiften är 400 kronor. Om den som anmodats att lämna deklaration inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 800 kronor.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

10 § Gäldenären respektive deklaranten skall helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med hans ålder, hans bristande erfarenhet, hans eller hans ombuds sjukdom eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig,

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut tillägget eller avgiften.

Gäldenären får befrias helt från tulltillägget när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när underlåtenheten är obetydlig.

11 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte påföras sedan gäldenären respektive deklaranten har avlidit.

12 § Om en icke-gemenskapsvara eller dess värde förverkas, skall tulltillägg inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага skall upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

13 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 9 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Innan beslut fattas om påföring av tulltillägg eller förseningsavgift, skall gäldenären respektive deklaranten om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

14 § Bestämmelserna om befrielse från tulltillägg och förseningsavgift skall beaktas, även om yrkande om detta inte framställts, i den mån det föransleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om tulltillägg eller förseningsavgift.

Om tull sätts ned, skall också beslutet om tulltillägg ändras på det sätt som nedsättningen kan föranleda.

15 § Bestämmelserna i 5 kap. 7 § andra stycket samt 8, 9, 16 och 23 §§ tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift.

9 kap. Överklagande

1 § Hos Tullverket skall det finnas ett allmänt ombud. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut i sådana ärenden som avses i 3 och 6 §§.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer utser det allmänna ombudet och ersättare för denne.

2 § Ett beslut av Tullverket enligt tullagstiftningen eller artikel 3 i förordningen (EG) nr 3295/94 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Tullverkets beslut om revision enligt 6 kap. 28 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 8 kap. 13 §.

Föreskrifter om överklagande av Tullverkets beslut om föreskrifter med stöd av ett bemyndigande enligt denna lag meddelas av regeringen.

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden eller den anmälningsskyldighet som avses i 3 kap. 3 § uppkom. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller anmälningsskyldigheten uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den anmälningsskyldige fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller anmälningsskyldigheten uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den anmälningsskyldige fick del av omprövningsbeslutet.

En gäldenär eller anmälningsskyldig får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

4 § Om överklagandet inte avvisas såsom för sent inkommet, skall Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som klaganden begär. Beslutet skall innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om beslutet ändras på annat sätt än vad som begärts, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får klaganden lämnas tillfälle att återkalla överklagandet.

5 § Ett överklagande som inte avvisas såsom för sent inkommet eller som förfaller enligt 4 § skall tillsammans med handlingarna i ärendet överlämnas till den domstol som skall pröva överklagandet. Om det finns särskilda skäl, får överklagandet överlämnas utan föregående omprövning.

6 § Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller anmälningsskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den anmälningsskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

7 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 6 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse skall ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

8 § I artiklarna 7 och 244 i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om verkställighet av beslut som överklagas. Dessa bestämmelser gäller även beslut om skönstulltaxering, tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som skall betalas till Tullverket. Också andra beslut av Tullverket som meddelats enligt tullagstiftningen och som inte innebär att ärendet avgörs slutligt skall gälla omedelbart.

9 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett tulltaxeringsbeslut, skall därav föranledd talan om tulltillägg eller förseningsavgift föras samtidigt.

10 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av länsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 6 §§ även om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

11 § Om en enskild överklagar länsrättens eller kammarrättens beslut i frågor som avses i 3 och 6 §§, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Om länsrättens beslut i frågor som avses i 3 och 6 §§ överklagas av Tullverket eller det allmänna ombudet, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Detsamma gäller det allmänna ombudets överklagande av kammarrättens beslut i frågor som avses i 3 och 6 §§.

12 § Om någon har överklagat ett beslut av länsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 6 §§, får även någon annan som haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

13 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, skall ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 6 §§ förs det allmännas talan i Regeringsrätten av det allmänna ombudet.

14 § Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 6 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Tullverket att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

15 § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 6 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

16 § I mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Att klaganden inskränker sin talan eller åberopar en ny omständighet utan att frågan som är föremål för prövning ändras, anses inte vara ändring av talan.

17 § I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ får klaganden framställa ett nytt yrkande om inte en ny fråga däriigenom förs in i målet.

I mål i länsrätten får klaganden dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, föra in en ny fråga som har samband med den fråga som skall prövas, om länsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

18 § I ett mål om tulltaxering får klaganden föra in en fråga om tulltillägg som har föranletts av den taxeringsfråga som är föremål för prövning, om domstolen finner att tulltilläggsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

19 § Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte tar upp den nya frågan till prövning, får rätten överlämna den till Tullverket för prövning.

20 § Om det i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ finns flera frågor, får särskilt beslut meddelas i någon av dem trots att handläggningen i övrigt inte har avslutats.

21 § Om det i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ är lämpligt med hänsyn till utredningen, får särskilt beslut ges över en av flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet eller över hur en viss uppkommen fråga, som främst rör rättstillämpningen, skall bedömas vid avgörandet av saken.

När särskilt beslut meddelas bestämmer rätten med hänsyn till omständigheterna om beslutet skall överklagas särskilt eller endast i samband med överklagande av rättens slutliga avgörande i målet. Om rätten bestämmer att beslutet skall överklagas särskilt, får den förordna att målet i övrigt skall vila till dess det särskilda beslutet har vunnit laga kraft.

22 § Vid handläggningen i länsrätt och kammarrätt av mål om tulltillägg eller förseningsavgift skall muntlig förhandling hållas, om den enskilda parten begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om det inte finns anledning att anta att avgift kommer att tas ut.

10 kap. Ansvarsbestämmelser

1 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift i tullagstiftningen eller mot förbudet i artikel 2 i förordningen (EG) nr 3295/94 döms för tullförseelse till böter. Detsamma gäller den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen

1. om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager eller som är föremål för förenklat förfarande vid tillämpning av ett tullförfarande,

2. om skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket eller

3. om användningen eller förbrukningen av en icke-gemenskapsvara.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

2 § Ansvar för tullförseelse inträder inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken eller lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

3 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

4 § När Tullverket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller annan tullklarering eller för Tullverkets kontrollverksamhet, kan Tullverket sätta ut vite.

Tullverket kan även sätta ut vite, om någon inte har lämnat uppgift eller handling enligt föreskrift i tullagstiftningen eller inte har fullgjort skyldighet som föreskrivs i artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92 eller i 6 kap. 16, 17, 22, 23 eller 32 § denna lag.

Finns det anledning att anta att den som skall föreläggas, eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdaren har begått brott, får han inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser.

5 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 1 § för gärning som omfattas av föreläggandet.

6 §¹⁴ Särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel, åtal m.m. vid brott som rör införsel eller utförsel finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

11 kap. Särskilda bestämmelser

1 § Uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt föreskrifter i förordningen (EEG) nr 2454/93 eller föreskrifter beträffande uppgifter som skall lämnas i tulldeklaration eller anmälan till någon annan godkänd tullbehandling som avses i 4 kap. 2 § får användas även för statistiska ändamål.

¹⁴ Förslag enligt prop. 1999/2000:124.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om att den som för transportmedel från eller till tredje land skall lämna uppgifter till Tullverket för transportstatistiska ändamål.

2 § Belopp som enligt tullagstiftningen skall betalas till eller utbetalas från Tullverket skall avrundas till närmaste lägre hela kronval.

3 § På tullplats sker tullförrättning utan kostnad för allmänheten inom de områden och på de tider som regeringen föreskriver. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att tullförrättning även i andra fall skall ske utan kostnad för allmänheten.

4 § Den som föranleder tullförrättning som inte är avgiftsfri skall betala avgift för förrättningen enligt taxa som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att avgifter skall betalas för tillstånd till betalningsansökan och utfärdande av tullräkning.

6 § Tullverket skall på begäran tillhandahålla Sveriges riksbank, Riksskatteverket, Läke- medelsverket, Statens livsmedelsverk, Statens jordbruksverk, Kommerskollegium, skattemyndighet, Statistiska central- byrån, Kemikalie- inspektionen och Fiskeriverket uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor. Tullverket skall vidare på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

I tullregisterlagen (1990:137) finns bestämmelser om utlämnande till vissa myndigheter av uppgifter ur tullregistret på medium för automatisk databehandling.

7 § Tulltjänsteman och kustbevakningstjänsteman som får kännedom om ett brott enligt författning, vars efterlevnad Tullverket har att övervaka, skall lämna rapport om det till sin förman så snart det kan ske.

Tjänstemannen får lämna rapporteftergift om brottet med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet är obetydligt och det är uppenbart att brottet inte skulle föranleda någon annan påföljd än böter.

Övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Vid lagens ikraftträdande upphör tullagen (1994:1550) samt lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesinläggning m.m. att gälla. De upphävda lagarna skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

1. varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet och

2. ansökningar enligt artikel 3 i förordningen (EG) nr 3295/94 som inkommit till Tullverket före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

SFS 2000:1281

INGELA THALÉN

BOSSE RINGHOLM
(Finansdepartementet)

